

Z RYBÁŘSKÉ PRAXE

Tohle jsou krásné chvílky

Jak tůkají ryby

Co je na chytání ryb nejkrásnější? To je hodně těžké říci, protože rybaření se skládá z mnoha krásných momentů a jeden od druhého je neoddělitelný. Rybaření není jen o lovu, ale člověka se zmocňuje i **potěšení** z nákupu nových věcí. Všichni víme, jak to je. Člověk si jde koupit masné červy a nakonec v prodejně utratí majlant.

text: Milan Tychler foto: autor

V době, která není pro lov ryb příznivá a někteří rybáři už pověsili rybářský vercajk na hřebík, aby ho oprášili až na jaře, stejně chodí nakupovat drobnosti. Anebo dopřejí očím jen pastvu. A pak to těšení se k vodě! Celý týden v práci, člověk se honí, aby si alespoň o víkend ušetřil chvilku pro sebe. A celou dobu myslí na to, jak už bude s pruty u vody. V hlavě má spoustu věcí, avšak pro ryby je tam pořád dost místa. Spřádá odvážné plány, vybírá v duchu místa a přímo vidí před očima, jak to všechno bude. Často je však realita úplně jiná. Přestože je celý týden krásně, víkend poprší, popřípadě ryby neberou.

Co nám však může vzít naše sny? Co je na rybaření nejkrásnější? Zdolávání úlovku? Asi ano. Mnoho rybářů si právě tuhle chvíli při plánování rybařiny často představuje. Vidí se, jak stojí s ohnutým prutem a velká ryba rve vlasec z navijáku. Představují si dlouhý, ale samozřejmě nakonec

vítězný boj s vysněnou rybou. Pro někoho je to sumec, pro dalšího kapr. Jiní se těší na okouny či pstruhy s tečkami červenými, jako jsou dozrávající zrnka rybízu. Každý podle svého.

Ale v myšlenkách mnohých vítězí jeden kratičký moment. Chvilinka záběru, kdy se anténka splávku tiše zanoří pod hladinu a nástrahu táhne pěkný kapr. Nebo když splávek naopak tancuje na hladině, když pěknou rousnici ochutnává lín. Někdo zase slyší dlouhý tón elektronického signalizátoru, jiní vidí poskakující číhátko pod prutem. Jsou rybáři, kteří přímo cítí úder v prutu, když na vláčenou nástrahu skočí dravec. Anebo mají před očima, jak prudce se ohýbá feederová špička. Možná vidí v čisté vodě plovoucí mušku a stoupajícího lipana, popřípadě pstruha. To všechno jsou jen kratičké chvílky, které máme v hlavě a moc se na ně těšíme, protože bez záběru žádná ryba na háčku nebude. A právě to mě přivedlo k zamyšlení.

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 7.